vedvarende Venskab, som en Afskedshilsen, der fortæller, at »dig glemmer jeg ikke«, eller som et Udtryk for en Udmærkelse, et Fortrin, man vil give et Menneske. Et Haandtryk maa være som et Kys, der frembringer Smil og Glæde, men er i Sandhed alt for godt at bruge som en tankeløs Skik.

„En Landsbypige"

skal have Tak for sit lille Bidrag til Oplysning om Kvindernes Stilling paa Landet.

Det er ganske rigtigt, at det ser saaledes ud; Arbejdsløsheden paa Landet stiger, og det er langt fra berettiget, naar der af tankeløse Mennesker ofte udkastes den Beskyldning, at Bønderpigerne ikke *vil* arbejde paa Grund af Forfinelse.

Lad disse Anklagere lukke Øjnene op og se, hvorledes Maskinerne i en Haandevending har forandret vor Produktionsmaade, og sig saa, om Kvindernes Arbejde i Hjemmene kan være som før. — Næppe. Men vi deler ikke den ærede Indsenders Mening om, at Midlet, hun anviser, vil have synderlig Betydning.

At rejse til Amerika.

Vi ved fra meget paalidelig Kilde, at Forholdene i Amerika langt fra er gunstigere end herhjemme, — ja, maaske til at blive gift. — Farmerne i Vesten trænge i høj Grad til billig Arbejdskraft, og hvor findes en billigere end en Hustru, der kan gøre Arbejde baade som første Husdyr, som Husholderske og Børneføderske, være med til at dyrke denne ny Jord op og være Afløb for Mandens Tyranni. Se *Kristoffer Jansens* Beskrivelse af en Farmers Hustru i hans Fortælling »En Hustru skal være sin Mand underdanig«.

Se ligeledes Frk. *Alexandra Gripenbergs* Beskrivelse »Om kvindelige Udvandrere« i »Kvinden og Samfundet«. Hun, som selv paa det nøjeste har undersøgt Forholdene for de udvandrende Kvinder, siger: »Ved et Besøg paa Fødselsstiftelsen i Chicago fandt jeg, at det store Flertal udgjordes af *danske, norske og svenske Piger*, der for mindre end et Aar siden var kommen til Amerika, og af hvilke de fleste kunde slet intet eller kun daarligt engelsk.

Ukendskab til Sproget er i det hele en næsten uoverstigelig Hindring for den arbejdssøgende Udvandrer. Det kan være svært nok at bjærge sig hjemme i sit eget Land, hvordan skal det da gaa i et vildtfremmed Land, hvis Forhold man ikke kender, hvor man ikke har en eneste Ven og ikke kan gøre sig forstaaelig for et eneste Menneske. Det er utroligt, hvor lidet Udvandrerne betænke det.«

Nej, herhjemme er endnu meget at gøre, Kvinderne maa tiltvinge sig Ret til Fagdannelse og samme lønnede Stillinger som Mændene, men først og sidst maa alle oplyste Kvinder virke for, at saa mange Kvinder som mulig kan blive sig bevidst, at de selv maa føre deres egen Sag; saalænge de kun staa som Tilskuere, vindes der ikke frem.

Tavs Protest.

Paa en større Fabrik i Nærheden af Helsingør, hvor der beskæftiges en ca. 80 Kvinder, har disse fornylig vist, at hvad Kvinder kan mangle i Evne til at organisere sig og i Kendskab til at føre Ord, det kan de besidde i en Handledygtighed, som ikke staar tilbage for de bedst organiserede Mænd.

Der var nemlig kommet den ny Ordre fra Direktøren, at deres Arbejdstid skulde forlænges fra Kl. 6 til $7^1/_2$, hvis de mellem Middag og Aften gjorde Ophold for at spise Vesperkost.

Kvinderne, som indsaa, at de ikke kunde arbejde uafbrudt til 7 uden Ophold, og som følte, at ingen af dem kunde føre Forhandling med Arbejdsgiveren, gjorde tavs Protest, da Kl. var 6, tog de alle deres Tøj paa og gik.

Næste Dag kom der Forespørgsel fra Direktøren om, hvad det skulde betyde, og med en bestemt Fordring til Udtalelse fra en Ordfører. De forblev tavse, men samme Dag gentog Protesten sig.

Hvorledes Sagen senere er ordnet, vides ikke, men Torsdag Aften holdtes et Møde i en nærliggende Kro af baade Mænd og Kvinder, hvor der da dannedes en Forening, som nu vil tage Sagen i sin Haand.

Foreningsanliggender.

Den 2den September aabnede Kvindelig Fremskridtsforening sine Vintermøder i den store, smukke Sal, Østergade 15, hvor Fru *Johanne Meyer* holdt Foredrag om »Lykkelige Ægteskaber«. Medlemmerne havde givet talrigt Møde, saa Salen var fyldt, og efter Foredraget var der livlig Diskussion, hvori Hr. Folketingsmand *Bajer*, Fru *Luplau*, Konsul *Stürup* og fl. deltog.

— Den 16de afholdes extraordinær Generalforsamling. Da der foreligger meget vigtige Sager, er det ønskeligt, at hver eneste Medlem giver Møde.

Dagsordenen henligger hos Bestyrelsesmedlemmerne.

Foreningsmedlemmerne bedes møde pr. Kl. $8^1/_4$.

— Social-politisk Skole begynder sit Vinterkursus 1ste Oktober.

Det vil i Aar blive udvidet med Socialøkonomi, Sundhedslære og Rhetorik, ligesom det i Aar er aabent saavel for Kvinder som for Mænd.

Nærmere Oplysninger vil blive givet i Bladene sidst i September.

Lidt af alt.

Rousseau siger: »Den første, der indhegnede et Jordstykke, og dristede sig til at sige: »*Dette tilhører mig*«, og som fandt enfoldige Mennesker, der trode ham, blev det borgerlige Samfunds Grundlægger.

Den Mand, der havde omstyrtet Hegnet eller udfyldt Grøften og havde tilraabt sine samtidige: »Vogt Eder for at tro denne Bedrager, I er fortabte, dersom I glemme, *at Høsten tilhøre os alle og at Jorden tilhøre ingen*«, for hvilke Forbrydelser, Krige og Mord, for hvilken Elendighed og for hvor mange Rædselsgerninger havde denne Mand ikke sparet Menneskeheden.«

— »I bør betragte Kvindernes Frigørelse som uadskillelig forenet med Arbejderens Frigørelse.« (Mazzinis Brev til de italienske Arbejdere 1858).

Meddelelse.

Til udenbyes Abonnenter.

For at lette Expeditionen af „Hvad vi vil", bedes De bestille det hos Posten inden 27de September for Oktober Kvartal, da det ikke oftere vil blive sendt direkte fra Expeditionen.

Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Gør hvad De kan for at skaffe Bladet Udbredelse i Deres Omgangskreds.

Ærbødigst

Expeditionen,

Boghandelen, Klosterstræde 12.